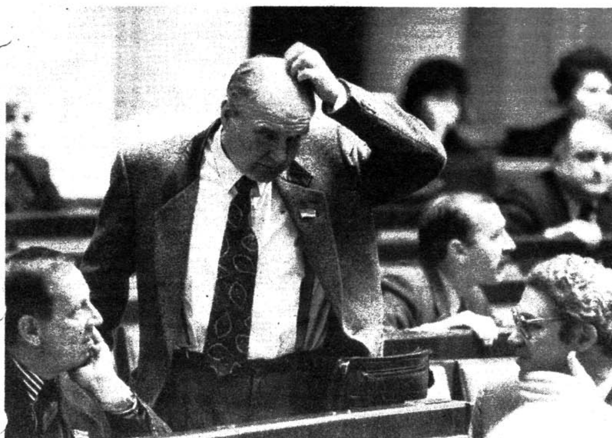
Влада - Радам !

Голос України

Газета Верховної Ради України  № 246 (746) ♦ Субота, 25 грудня 1993 року ♦ Ціна договірна





ЧМП: СТІНУ МОВЧАННЯ ПРОБИТО

Пленарне засідання 23 грудня

— Те, що сталося з нашим Чорноморським пароплавством, є по суті віддзеркаленням колосального мафіозного шабашу, який відбувається у нашій державі... Як круки накинулися зарубіжні і доморощені мафіозі на ласий шматок нашої державної власності – Чорноморське морське пароплавство. Воно могло приносити Україні мільярди валютних доходів, але Кудюкін, не побоюсь цього слова, абсолютний авантюрист і саме таким його знає вся Одеса, призначений начальником ЧМП, за перше ж півріччя свого господарювання зумів у 14 разів знизити основний показник роботи пароплавства — чисту валютну виручку... Вважаю головними винуватцями того, що сталося з ЧМП, Президента України і його радника Симоненка, з подачі якого все це відбулося, а також уряд, який все це зробив, міністра Климпуша і колишнього Прем'єра Фокіна, який останнім своїм розпорядженням, в останній день перебування на посаді підписав відповідний указ, — ці слова з виступу народного депутата України від Одеси Світлани Остроущенко є, по суті, відповіддю на ті недомовки парламентаріїв, які не називали імен, а лише натякали на те, чому півтора року питання ходило по колу: комісії — президія Верховної Ради — Кабінет міністрів — знову комісії і так до безкінечності.

Нарешті стіну мовчання нещодавно вдалося-таки пробити і питання було винесено на розгляд сесії Верховної Ради.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Продиктовано в номер

Офіційно

Президент України Л.Кравчук привітав віруючих із святом Різдва Христового.

Виконати зобов'язання

і ліквідувати всю ядерну зброю на власній території прагне Україна. Про це заявив Президент Л. Кравчук в інтерв'ю телекомпанії «Сі-Ен-Ен». Президент України підкреслив, що, демонструючи добрі наміри, наша держава готова деактивувати всі свої ядерні системи, з ракетами СС-24 також.

Л. Кравчук також виступив з пропозицією розробити тристоронню угоду між США, Росією і Україною, до якої буде включено питання про виплату Києву компенсації за ліквідацію тактичної і стратегічної ядерної зброї.

Соціальні працівники з університетською освітою

Дев'ять місяців тому п.Дж.Сорос і міністр освіти п.П.Таланчук підписали угоду про створення програми «Трансформація гуманітарної освіти в Україні». У ній, зокрема, йдеться про підготовку в навчальних установах нашої держави фахівців із соціальної роботи. Міжнародний фонд «Відродження» та Міністерство освіти України також оголосили конкурс на кращі підручники й навчальні посібники з нової спеціальності. Велике журі конкурсу очолив академік Дмитро Затонський.

Днями в Міністерстві освіти відбулася прес-конференція, на якій журналістів ознайомили з результатами конкурсу та ходом виконання програми. У прес-конференції брали участь член Наглядової Ради професор Теодор Шанін і провідні фахівці з соціальної роботи з Лондонської економічної школи і Португальського університету.

Велика Ялта оголошена без'ядерною зоною

Двадцята сесія Ялтинської міської Ради прийняла заяву «Про проголошення території Великої Ялти без'ядерною зоною». Ялтинська міськрада зобов'язується не допускати встановлення і розгортання, зберігання і нагромадження запасів ядерної зброї та інших радіоактивних матеріалів на своїй території. Забороняється транзит і транспортування ядерних компонентів, включаючи захід у порт кораблів з ядерною зброєю. Вирішено встановити дійовий контроль за дотриманням без'ядерного статусу. Заяву надіслано до ВР України і ВР Криму, комітету Міжнародного секретаріату «Рух місцевих властей без'ядерних зон» (Манчестер, Великобританія). Депутати звернулися до місцевих органів влади Причорноморського регіону з пропозицією підтримати заяву.

«Україна» в Одесі

Вчора в Одесі відбулася перша прес-конференція з нагоди майбутнього відкриття Центру української культури, створенням якого більше року піклувалася громадськість міста. Діставши назву «Україна», Центр ставить своєю метою відродження в Причорномор'ї мови, культури, традицій та звичаїв народу.

Першим практичним заходом Центру, повідомлено на прес-конференції, стане урочиста толока в ніч з 13 на 14 січня 1994 року, під час якої відбудеться презентація «України» та відкриється 1-й міжнародний фестиваль української культури «Відродження». Запрошено гостей з усієї України, з близького й далекого зарубіжжя. Очікується, що прийде на толоку й Президент України Леонід Кравчук, — запрошення, в усякому разі, він прийняв.

Незапланований політ до Ірану

У Ростові-на-Дону четверо терористів взяли у заложники школярів, учительку і водія автобуса. Вони зажадали вертоліт для вильоту до Ірану. Міністерство закордонних справ Росії створило оперативну групу для сприяння у звільненні заложників. Оперативна група встановила контакт з посольством Ірану в Москві і російським послом в Тегерані. Йому дано вказівку поінформувати іранське керівництво для спільного з ними контролю над ситуацією.

За повідомленням радіо «Свобода», терористи відпустили школярів, залишивши на борту екіпаж і двох дорослих заложників. У нічному випуску новин радіостанція інформувала, що вертоліт приземлився на території Ірану.

Наш спеціальний кореспондент Ігор ГРУШКО передає із Ашгабата

МИ ПРИЇХАЛИ, ЩОБ ПРАЦЮВАТИ КОНСТРУКТИВНО

Про це заявив журналістам одразу по прибутті до Ашгабатського аеропорту Президент України Л.Кравчук перед зустріччю на найвищому рівні країн—учасниць СНД, яка відбулася вчора в столиці Туркменистану. Два дні до неї в Ашгабаті йшло засідання Ради міністрів оборони СНД. Прийняте рішення замість головного командування співдружності створити штаб об'єднаних збройних сил зі значно меншим складом на чолі з російським генералом Самсоновим. Напередодні наради у верхах Президент України провів зустріч з Е.Шеварднадзе та Н.Назарбаєвим, під час якої досягнуто домовленості про подальше зміцнення двосторонньої співпраці. Також у двосторонньому порядку підписано економічну угоду між Україною та Росією, Таджикистаном, Узбекистаном і Туркменією.

(Закінчення на 5-й стор.).

Парламентська хроніка

ЧМП: стіну мовчання пробито

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Не буде перебільшенням твердження, що питання стало головним цього дня роботи сесії. Розпочавши його обговорення на денному засіданні, до кінця дня народні депутати так і не прийняли остаточного рішення з даної проблеми. А передусім тому, що запропоновані ними виходи з ситуації, що склалася на ЧМП, потребують дійсно зважених і серйозних підходів. Серед пропозицій, що найчастіше звучали, були: накласти вето на Указ Президента про створення АСК «Бласко»,призупинення контрактів «Бласко» з інофірмами, оскільки це може привести до втрати флоту ЧМП, створення парламентської комісії для розслідування стану справ у пароплавстві. До речі, останнього два роки поспіль домагався народний депутат Віктор Пилипенко. Передусім для того, щоб була вироблена концепція подальшого розвитку морської галузі, яка могла б у значній мірі сприяти державі вийти з кризи. Натомість настирливий начальник ЧМП одержав «подяку» у вигляді незаконного звільнення з посади. Але на цьому пленарному засіданні, нарешті, стало очевидним — два роки боротьби, які коштували йому чимало сил і здоров'я, не пропали марно. На рідкість єдиними були депутати з різними політичними поглядами, коли зрозуміли, чого може вартувати Україні втрата ЧМП. Можна сподіватися, що наступного дня свої емоції вони втілять у виважені документи, які сприятимуть тому, що Україна залишиться однією з провідних морських держав світу.

Василь ТУГЛУК.

Інтерв'ю в кулуарах

Юрій ЗБІТНЄВ.

— Правова неврегульованість компетенцій уряду і Верховної Ради, схоже, привела до сьогоднішнього конфлікту. Що за цим?

— Маєте на увазі пропозиції по зміні повноважень уряду? Очевидно, це початок гри передвиборчих мотивів. Основний з них такий. Якщо новообрана Верховна Рада прийматиме нову Конституцію, вона і буде визначати повноваження глав держави, парламенту, виконавчої влади. Поки що вся влада належить Президенту. Він і запропонував прийняти закон про владу, який був би обговорений разом з виборами нової Верховної Ради і почав би діяти після виборів. У такому випадку Президент і надалі впливатиме на події. Якщо ж закріпити нові повноваження владних структур до виборів — зміниться і характер передвиборчої кампанії, і посилиться вплив на події цієї Верховної Ради і її голови. Хоча обидві гілки влади говорять, що на вибори впливати не будуть, а готові лише проконтролювати, щоб вибори відбулися...

Генріх АЛТУНЯН.

— Чи можна в сьогоднішніх конфліктних умовах розв'язати у нинішній Верховній Раді хоча б якусь проблему? Скажімо, ЧМП?

— Прикро — і тут не можна не погодитися з Плющем — що цю проблему поставлено так пізно. Але той же Плющ міг зробити перерву на п'ятнадцять хвилин, зібрати депутатську комісію, яка мала розглянути питання і запропонувати якесь рішення, і сказати: робіть висновки. Він цього не зробив... Я не прихильник Пилипенка, який відверто підтримав ГКЧП. Але істина — дорожча. Ми його звільнили незаконно... Кажуть, пароплавів колишнього ЧМП уже немає в Україні. Якесь акціонерне товариство підписало кабальні угоди з зарубіжними співвласниками, в які ми навіть втрутитись протягом п'яти років не маємо права. Це дивно. Не можу не погодитись і з Хмарою: скільки ми зверталися до Генпрокуратури, робили запити, а результат?..

— Вважаєте, що це робилося навмисно?

— Відповідь має дати слідство.

Записав Костянтин ПАРИШКУРА.

То хто ж ловить рибку в каламутних водах Чорного моря?

Ранкове та денне засідання 24 грудня

Учора депутати продовжили обговорювати проекти постанов щодо указу Президента України про створення акціонерного судноплавного концерну «Бласко — Чорноморське морське пароплавство»; а також про становище, що склалося у цій важливій транспортній організації. Хоча позиції парламентаріїв часто були протилежними, усі ратували за наведення порядку в Чорноморському пароплавстві, адже колись воно давало левову частку валютних прибутків.

Палкі дискусії, які виходили за межі згаданої теми, свідчили, що розглядається досить непросте питання. А на думку Лариси Скорик, значна частина депутатів узагалі «не має морального права визначати, чи десь відбувається розкрадання, бо самі зав'язані на те, що називається розкраданням...» Водночас, народний депутат Боделан заявив, що розвал компанії розпочався не з прийняття президентського указу про створення «Бласко», а значно раніше, тому і цю проблему треба було розглядати й розв'язувати ще кілька років тому. За словами депутата Романова, якщо є інформація, що підписані пароплавством угоди невигідні для України, то треба негайно зупинити їх дію. Світлана Остроущенко ратувала за те, щоб задовольнити протест Генпрокуратури і поновити колишнього керівника Чорноморського пароплавства Віктора Пилипенка на посаді. Депутат Хмара, у свою чергу, дійшов до висновку, що становище в ЧМП це не виняток, бо уся система влади «криміналізована», а державою керує мафія.

Після півторагодинного обговорення і низки зауважень та пропозицій народні депутати прийняли запропоновані постанови. Згідно з цими документами на указ Президента накладено вето, а постійній Комісії Верховної Ради з питань розвитку базових галузей народного господарства, за участі ще деяких народних депутатів, разом з Генеральною прокуратурою, Міністерством внутрішніх справ, Службою безпеки доручено терміново перевірити діяльність Чорноморського морського пароплавства (концерну «Бласко»). За результатами перевірки вжити належних заходів для повернення незаконно вивезених цінностей. Комісії надано права слідчої групи. Постановою рекомендовано уряду визначитися щодо виконання обов'язків міністра транспорту України О.Климпушем та керівника Чорноморського морського пароплавства П.Кудюкіним. Урядові доручено перевірити доцільність та правомірність укладення двосторонніх угод ЧМП з німецькою фірмою «Маритайм партнер ГМБХ», а також терміново подати до Верховної Ради розрахунки надходжень до бюджету валютних коштів від діяльності ЧМП за 1992 — 1993 роки.

***

На денному засіданні сесії заслухали і обговорили доповідь міністра сільського господарства і продовольства України Юрія Карасика про перспективи розрахунків держави з господарствами аграрного сектора за продаж продукції урожаю 1993 року, а також прийняли ряд законів і доповнень до чинних законодавчих актів.

Тарас ПЕТРІВ,
Володимир ЧЕРКАС.

Точка зору

Тривожний російський синдром

Попри численні прогнози, висновки аналітиків і політиків протягом ходу виборчої кампанії у Росії, її результати на перший погляд надто несподівані і є серйозною пересторогою для українського суспільства. Очевидно те, що результат виборів до верхньої і нижньої палат російського парламенту майже однаковий, він мало залежав від типу виборчої системи. Просто пропорційні вибори більш адекватно висвітлили симпатії та антипатії населення і засвідчили, що російське суспільство серйозно хворе. Незважаючи на рішучі радикальні кроки команди Єльцина у напрямі створення ліберальної моделі суспільного устрою, такий серйозний успіх комуно-фашистів показав, що традиційно консервативний, заснований на колективістських засадах, уклад життя більшості російського населення змінити не вдалося. З огляду на це можемо твердити, що вибори у Росії лише засвідчили об'єктивний стан речей, а саме негативну реакцію людей на надто швидкий, як їм здається, і болючий розвиток реформ.

Українську правлячу номенклатуру, директорський корпус, національно-демократичний табір, інші політичні партії за винятком хіба що комуністів, соціалістів та «Русской партии Крыма» мало влаштовує такий розклад політичних сил у парламенті Росії. Мало втішного є в тому, що фашисти Жириновського і комуністи Зюганова навряд чи створять спільний блок, а демократи-реформатори хай із запізненням, але витворять якусь коаліцію на підтримку курсу уряду. Російський парламент з такими діаметрально протилежними політичними силами будуть постійно роздирати суперечності, і, врешті-решт, це зумовить його недовге політичне життя.

Те, що результати парламентських виборів у Росії ускладнять і так складну політичну ситуацію в Україні, послужать аргументом у руках крайніх сил у передвиборчій кампанії, уже поза всяким сумнівом. Ми будемо просто політичними сліпцями, якщо не здобудемо уроку з результату російських виборів. Вкрай потрібна консолідація зусиль національно-демократичних, демократичних сил та організацій державницької та ринкової орієнтації. Треба витворити якусь форму коаліції, союзу чи конфедерації таких сил у майбутній кампанії. Прообраз такого достатньо вільного об'єднання із започаткуванням процесу взаємоузгодження дій і списків імовірних кандидатів до українського парламенту вже є. Головне у всьому цьому — перенести тягар головних домовленостей у регіони, створювати блоки, команди кандидатів споріднених і близьких між собою партій. За рамками такого передвиборного блоку є з лівого флангу соціалісти, комуністи та інші радикальні організації шовіністичного і сепаратистського напряму, з правого флангу — крайньо націоналістичні радикальні угруповання УНА—УНСО, ДСУ та інші. Такий підхід визнає перспективу блокування у різних регіонах традиційних національно-демократичних і демократичних партій (Рух, ПДВУ, ДемПУ, УРП) з новими політичними структурами — такими, як Трудовий конгрес України та Ліберальна партія України.

Складніші питання ставлення до Міжрегіонального блоку реформ Кучми–Гриньова, за спиною якого стоять директори великих державних підприємств та ряд підприємницьких структур. Дуже турбує проросійська орієнтація значної частини директорату, антиринкові настрої у цих середовищах. Так, цей блок декларує свою центристську позицію, але що реально стоїть за цими словами? Друга небезпека такого блоку, ймовірно, криється у тому, що відкритий прихід до влади директорату може призвести до процесу стихійного дрейфу в бік капіталізму з директоратом на чолі і, зрештою, витворити в Україні варіант латиноамериканського капіталізму з пануванням кількох сотень сімейств.

Одна обставина видається нам незаперечною: об'єднана демократична опозиція, об'єднана у масштабах усієї України і в кожному регіоні зокрема, має шанси здобути перемогу і серйозне представництво у парламенті. Роз'єднана демократія стане тільки масовкою, яка торуватиме шлях до влади власним комуно-фашистам або збереженню при владі наявної номенклатури. Пам'ятаймо, фашисти самі до влади не приходять, їх до влади приводять. Тут уже вибирати не доводиться. Слід діяти політично мудро й виважено. За цих обставин вирішального значення набуває роль керівництва, політичних лідерів демократичних структур, їхня здатність заспокоїти власні амбіції, піти на домовленості, які в кінцевому підсумку можуть стати рятівними для України. Зі свого боку, Партія демократичного відродження України гарантує, що чесно і відкрито готова йти на такі передвиборчі коаліції і зробить усе, щоб вони себе реалізували.

Володимир ФІЛЕНКО,
(Харківська область);
Тарас СТЕЦЬКІВ
(Львівська область),
народні депутати України.

Столичне життя

З двигунами «Рено»

На одному з автобусних маршрутів Києва тиждень тому з'явилися три нових машини виробництва Львівського заводу з двигунами французької фірми «Рено». Ці сучасні автобуси мають більшу місткість, ніж «Ікарус», а дизельного палива споживають удвічі менше. Крім того, вони дешевші від угорських.

Машини випробовуватимуться у столиці до першого лютого. Якщо транспортникам вони сподобаються, то столиця придбає сто таких автобусів, що суттєво поліпшить перевезення пасажирів.

А метро будується...

Представник Президента у Києві Леонід Косаківський видав розпорядження про програму розвитку Київського метрополітену. Це, до речі, поки що найнадійніший і найбезперебійніший вид міського транспорту. На нього покладають надії жителі віддалених від центру житлових масивів. І хоч нинішнього року метробудівці не порадували киян пуском нових станцій, проте вже наступного стане до ладу лінія протяжністю 3,4 кілометра до Харківського масиву і Бортничів.

А щоб метрополітен і далі розвивався, держадміністрація доручила рядові міських організацій та інститутів розробити заходи з будівництва та введення в дію об'єктів протягом двох наступних років.

Іван Салій знову префект

Колишнього главу Київської держадміністрації, відправленого у відставку Президентом України, а потім префекта університету «Києво-Могилянська академія» Івана Салія, недавно звільненого ректором Вячеславом Брюховецьким за невідповідність посаді, поновлено на роботі рішенням Подільського районного суду столиці. Йому також відшкодовано платню за час вимушеного прогулу.

Як повідомив представник громадського об'єднання «Вибір», що його очолює Іван Салій, їхній лідер нині щоранку акуратно ходить на службу.

Не солодко...

На сесії Київради обнародуваний такий факт: на компенсацію витрат киянам, які змушені були викупити свою пайку цукру та масла (за поіменними списками) після підвищення цін, потрібно понад 50 мільярдів карбованців. Коштів на це позабюджетний фонд міста має уп'ятеро менше.

Вічна тема

У Залізничному районі столиці розпочато спорудження містечка для військовослужбовців та їхніх сімей, які перебували у групі військ на території Німеччини. Цей об'єкт споруджуватиме німецька фірма, що залучила до робіт турецького підрядчика.

І хоч питання вже вирішено на урядовому рівні, Київрада вважає, що її обійшли, бо єдиним законним власником землі у місті є саме вона. На своїй сесії депутати ще раз повернулися до цієї проблеми, адже при прийнятті рішення не були як слід враховані соціальні питання — транспортного сполучення, комунікаційного забезпечення та інше.

А серед іншого і така делікатна тема, як... секс. Тим більше, що й прецедент був: у Росії турки-будівельники подібного об'єкту поставили вимогу перед місцевою владою відкрити дім розпусти. Про це повідомляла газета «Аргументы и факты».

Тож депутати пропонують врахувати і такий поворот подій. Адже люди — скрізь люди: вони шукатимуть задоволення своїх потреб в іншому місці.

Валентина ПИСАНСЬКА,
власний кореспондент «Голосу України» по Києву і Київській області.
Телефон корпункту 228-33-24.

Постанова

Верховної Ради України

Про продовження терміну виплати компенсації громадянам втрат від знецінення грошових заощаджень в установах Укрдержстраху

Верховна Рада України постановляє:

Продовжити до 31 грудня 1993 року термін проведення компенсаційних виплат громадянам України втрат від знецінення грошових заощаджень в установах Укрдержстраху, встановлений Декретом Кабінету Міністрів України від 17 березня 1993 року № 21-93 «Про компенсацію громадянам України втрат від знецінення заощаджень в установах Укрдержстраху» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 19, ст. 205).

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ.

м. Київ,
16 грудня 1993 року.

Із виступу Президента України Л. Кравчука
на зустрічі з представниками Президента в районах

Добре, що ми зустрілися в цей непростий, навіть надзвичайно складний для України час, для того, щоб разом подумати над проблемами, які належить вирішувати. Перш за все, це соціально-економічні питання і спільні дії, наша позиція щодо виборів.

Ми прогнозували, що коли буде розділ держав, реформування суспільства, неминучі і кризові явища. Але не уявляли до кінця масштабів кризи.

Серед причин нинішньої складної ситуації є внутрішні, які полягають в структурній перебудові промисловості, налагодженні нових зв'язків всередині України між підприємствами, реформуванні фінансової, банківської, кредитної систем. Звичайно, ні чіткої програми, ні достатньої кількості людей, здатних здійснити глибокі перетворення, у нас немає. Адже мова йде не просто про професійну кваліфікацію людей, а про принципово нові підходи і нову систему дій. Для цього потрібен і час, і переосмислення, і перекваліфікація.

Зовнішні фактори. Часто кажуть, що, мовляв, Україна — якась така неполслушниця, яка спровокувала процеси економічного розриву. І, мовляв, оце одна з головних причин того, що стала більш глибокою криза і т. ін. Я не уникаю від відповідальності своєї, Уряду, інших структур влади за те, що ми не завжди чітко і послідовно діяли. Але вважати, що причина кризи тільки в розриві зв'язків, є помилкою. Це зупиняє людей в здійсненні більш рішучих і послідовних кроків з метою знайти ті або інші рішення в себе, в Україні, а не сидіти, як Ярославна на валу, і плакати, що розірвалися зв'язки.

Я не хочу зараз, щоб це сприймалося як втручання у внутрішні процеси Росії, але ви бачите, що там зупиняються підприємства: тракторні, комбайнові заводи, бавовняні фабрики. Питаться, що — це ми причина цього? Складні процеси ідуть і в Україні, і в Росії.

Є люди, які кажуть: давайте швидесенько збіжимося назад, все стане на свої місця — і ковбаса стане дешевою, і все стане безпроблемно. Мабуть, той, хто про це каже, прагне до того, щоб відтворити все, як було: і «централізоване», і «адміністративне», і «влада однієї сили», і т. д. Чи таке можливо? Всі це добре знають, але замість того, щоб якось схиляти народ до реального думання і діяння, деякі керівники і засоби масової інформації ідуть шляхом найменшого опору, підігруючи настроям частини людей.

Але ж є й протилежні приклади. Скажімо, Запорізький завод «Моторсіч» знайшов, ніхто йому не забороняв, зв'язки з Росією, іншими підприємствами і зараз працює стабільно. Директор цього заводу Богуслаєв, доповідаючи на з'їзді промисловців, правильно сказав, що зараз ми маємо знаходити прямі зв'язки, інтегруватись на рівні підприємств, колективів.

Я спостерігаю дивну картину. Мені ідуть телеграми: дай гроші, зроби те, відкрий те. Це що, цивілізована держава? Хіба функції Президента бути заступником усіх структур по матеріально-технічному забезпеченню?

Хочу з вами домовитись з одного питання, не аналізуючи всього комплексу проблем. Як нам дійтися так, щоб не ділити сьогодні, хто винен, а хто не винен.

Я називаю вам цифри. Загальна сума видатків з державного бюджету за 9 місяців цього року становить майже 15 трильйонів карбованців. Доходи перевищено на 5 з лишнім трильйонів. А було затверджено на рік 983 мільярди, будемо казати — 1 трильйон. Як можна, не збільшуючи доходної частини бюджету, і далі збільшувати видатки? Можна, звичайно, якщо буде працювати друкарський верстат і далі випускати до обігу нічим не підкріплені гроші. Але через місяць-півтора крах був би неминучий.

Треба негайно знайти шляхи поповнення бюджету, рішуче навести порядок в податковій службі. Це вже я звертаюсь прямо до вас. Податкова служба має працювати разом з органами, які до цього причетні, і з адміністраціями і на основі закону і порядку мобілізовувати надходження до всіх рівнів бюджету. Інакше нам просто не вижити.

Я буду вас рішуче підтримувати в наведенні порядку в податковій системі, припиненні вивозу товару за межі країни, в боротьбі з корупцією і злочинністю.

Тепер знову хочу повернутися до питання щодо цін. У нас не було можливості не підвищувати ціни, але має бути узгодженість між ними і оплатою праці. Але є одна деталь: якщо виробництво падає, продуктивність праці падає, а заробітна плата зростає — це чисто інфляційний процес. Єдиний можливий засіб зупинення зубожіння народу і підвищення його добробуту — це перепкодити спаду виробництва. Єдиний шлях до цього — дати свободу виробникові. Я пішов на надання більших прав регіонам. Йдеться, насамперед, про економічні права і свободи, про лібералізацію управління на рівні регіонів. Будемо йти й на те, щоб дати право колективам розпоряджатися тими ресурсами, які вони мають, які заробляють.

Лякання людей, що мафія все загрібає через приватизацію, — це свідоме нагнітання напруження в суспільстві, щоб зупинити приватизацію і акціонування. Тому що завод, який дається в руки колективу через акціонування, працює на економіку України. Завдання держави — створити зовнішні умови для розвитку виробництва. Має працювати мито, податки, цінові регулятори, заробітна плата. Все це йде від держави, а решта — від колективу. Тобто я хотів би, щоб ми з вами в цей критичний період життя нашої держави зійшлися на тому, що Україні треба економічно вижити. І це дозволить зробити крок вперед. Чи маємо ми підстави сказати, що можемо вижити? Безумовно. Але для цього всім треба діяти ініціативно. Коли б колгоспи і радгоспи самі в цьому році не знаходили джерела дизельного палива, мастил і бензину, думаю, урожай ми б не зібрали. Останнім часом до мене звертаються представники колективних господарств, керівники просять дозволити продати продукцію, яка залишилася в господарствах, і за це взяти дизельне паливо, бензин і запасні частини для весняних робіт. Ми маємо зараз діяти адекватно ситуації. Якщо є продукція і господарство хоче її продати, щоб не брати у держави, а самому придбати те, без чого не можна жити, то треба це дозволяти. Закликаю, щоб ви відповідно діяли на місцях. Іншого шляху я не бачу і не можу гарантувати, що держава збере валюту і зможе централізовано закупити і віддати колективним сільськогосподарським виробникам необхідні ресурси.

Я не розумію, як може державний діяч з трибуни казати, що держава, яку він представляє, не потрібна і не може існувати. А це інколи під аплодисменти зустрічається. Живе на цій землі і не вірить у цю землю, не вірить в народ, не хоче бути господарем.

Дехто з тих, хто називає себе демократами, сьогодні дійшли до того, що один з них виходить на трибуну і каже: «Не давайте їм ніяких позичок, не давайте їм кредитів». Ще один герой виходить і каже: «Не приймайте Україну до європейських структур, тому що тут порушуються права людини». Тобто самі себе обпльовують, обшарпують. І кричать — ми за Україну, ми за неї сорочки на собі порвемо. Але, вибачте на слові, в штанцях залишимось з кишенею, щоб було куди класти. Ось які демократи.

Я вчора зустрівся з партіями. Що вам заважає, в чому ви звинувачуєте Президента? Верховна Рада прийняла Закон про вибори. Ну то йдіть на вибори. Якщо вас так любить український народ, він вас обере. Політикою будете займатись, я вас поздоровлю першим з обранням. І ніколи на трибуну не вийду, і не буду повчать вас після цього, як деякі пани зараз. Сиділи в кріслі там, робили і валили, а перейшли вниз — уже в опозиції, уже вчать, як треба робити. Я цього собі не дозволю ніколи, тому що честь маю. Справа тут серйозна. Іде вибір нашого державного поступу. Тут треба об'єднатись.

Таким чином, я підійшов і до виборів. Моя точка зору така. Закон про вибори є. Можна його знову критикувати, можна бачити в ньому недоліки. Вони є, але закон прийнятий, підписаний. Вибори мають проводитись на основі цього закону. Ми з вами повинні визначити свої завдання щодо реалізації Закону про вибори.

По-перше, це контроль за додержанням цього закону;

по-друге — забезпечення рівних прав для всіх кандидатів;

по-третє — недопущення припливу непередбачених законом коштів з інших структур для того, щоб використати це на користь окремих осіб.

Далі. Я задаю запитання. Ми можемо з вами обмежитись тільки цим і не бути зацікавленими, щоб до Верховної Ради прийшли розумні, віддані люди, поміркованi, чесні і принципові? Можемо бути в стороні?

Вважаю, що ні. Ми можемо, хочемо і маємо право не тільки як представники Президента, а як громадяни своєї держави зробити так, щоб до парламенту прийшли саме такі люди. Я їх не ділю сьогодні за політичним забарвленням. Нам потрібні нові державні діячі, які здатні забезпечити економічний, політичний, дипломатичний, міжнародний авторитет держави; люди, які здатні проводити політику розумно, підтримувати дружбу, співробітництво, партнерство з нашими сусідами і на Сході, і на Заході: з Росією, Казахстаном, Білоруссю, з Польщею, Угорщиною, Болгарією, Румунією, Німеччиною та іншими країнами. Тобто ми маємо забезпечити нормальне життя України у світовому, європейському процесі, в той же час проводити внутрішні реформи, крок за кроком.

Зараз роздаються голоси, а як бути, скажімо, якщо не оберемо парламент? Дехто пропонує, хай тоді Президент бере все на себе. Хочу висловити тут свою філософію в цьому питанні. Чи не може це призвести до диктатури? Якщо пропустити через себе, думаю, ну я ж не диктатор. Я цього не допущу. Але хто може гарантувати, що після мене прийде інша людина, яка не використає авторитарні тенденції на повну потужність?

От я маю довіру до Б. М. Єльцина. Конституція, яку в Росії прийняли, дає надзвичайно великі повноваження Президенту. Я вірю, що Борис Миколайович скористається цими повноваженнями в інтересах Росії, Європи і світу. Але можу я сказати, що після Єльцина ця Конституція кимось не буде використана в іншому напрямі? Є гарантія, що не буде? Ніхто вам її не дасть.

Я хочу, щоб мене зрозуміли. Коли ми пишемо Конституцію і коли ми кажемо про демократію, маємо робити такі кроки, які б гарантували народ від катаклізмів на далеку перспективу. Тому що природа кожної людини втілюється у закони, а от закон має бути таким, щоб ніхто ним не скористався всупереч інтересам власного народу і світу.

Тому я дуже обережно ставлюсь до цих питань, таких пропозицій. Мають бути противаги. Я мав багато прикрощів з нинішнім парламентом. Мав, але скажу вам щиро і відверто: парламент є противагою до можливих кроків, які призвели б до іншого тлумачення, іншого бачення демократії як такої. Тільки парламент, в нашій неоформленій демократії, неоформленій державі може бути такою противагою, як і інші представницькі органи. А ви маєте бути відповідно противагою до них. Так, діюча Конституція і законодавство про владні структури в нас ще недосконалі. Але це не означає, що ми маємо відмовитись від значення парламенту.

Отже, ми маємо зробити все для того, щоб вибори відбулись і до парламенту прийшли люди, які мають відповідальність за державу, за Україну. Це найголовніше наше з вами завдання.

Тепер відносно вашої особистої участі у виборчій кампанії. Тут я щиро кажу, кожний може висувати себе в депутати. Але кожен має зважити, на що він здатний і на кого спирається. В законі є відповідні застереження, але вони не виключають можливості взяти участь у виборчій кампанії.

Наша ініціатива має ґрунтуватися на законі і на реальній ситуації.

Час до березня буде надзвичайно складним. Якщо справимось з інфляцією, а ми повинні це зробити, якщо справимось з падінням виробництва, якщо справимось з усіма економічними проблемами і забезпечимо проведення виборів, оберемо професійний, відповідальний і далекоглядний парламент, повірте, це буде дуже важливий крок до вирішення наступних проблем і економічних, і політичних, і соціальних.

Що зробив Уряд? Підготував програму приватизації, яка утверджена на Кабінеті Міністрів. Зараз Уряд завершує складання бюджету і плану соціального розвитку. Ми хочемо дати більше повноважень регіонам і містам базового рівня з точки зору джерел фінансування і використання реальних можливостей. Є схвалена програма антиінфляційних заходів. Є програма забезпечення України енергоносіями в зимово-весняний період. Є програма зовнішньоекономічної діяльності. Зараз іде робота над механізмами втілення наміченого.

Документи, які ми прийняли, є реальними для сьогоднішніх умов і треба зробити все, щоб ці умови не погіршились. Тоді всі програми будуть виконані. Програми, про які йде мова, є ринковими реформаторськими програмами, але здійснення їх буде залежати від нас з вами.

Я закликаю всіх вас в цей складний час взяти за основу, що є Україна, є держава, її треба зберегти. Є ресурси, є можливості, їх треба якнайкраще використати. Безумовно, суперечки є і будуть. Без них ми не обійдемось, але ці суперечки не можуть, не повинні привести до конфронтації, залякувань, погроз, загроз страйками і таке інше.

Я думаю так, якщо хтось піде на страйк і лякає загальноукраїнським страйком, то це буде останній страйк, організований останній, а далі наступить страйк безперервний. Вже не потрібно буде організовувати, тому що вже не можна буде повернутись до реальної справи. Це мають знати і розуміти всі, хто так активно лякає страйком.

Треба шукати вихід, особливо для малозабезпечених, допомагати всіма силами і можливостями багатодітним, інвалідам, пенсіонерам, тим, хто потребує нашої конкретної допомоги. Тим же, хто може працювати, треба створити умови для того, щоб вони могли працювати і заробляти. Іншого, повірте, я не бачу.

Економіка

Людина із завтра



Серед великих промислових підприємств Поділля об'єднання «Адвіс» — одне з небагатьох, що не лише зберігає стабільність, а й збільшило обсяги виробництва вже цього року майже у три рази. Завдяки організаторському талантові Івана Дунця колишній завод тракторних агрегатів переріс у велику багатопрофільну структуру, яку добре знають автомобіле- і тракторобудівники не тільки в Україні, а й за її межами.

Сьогодні «Адвіс» прискореними темпами оновлює номенклатуру товарів і розгортає їх виробництво з урахуванням потреб українського ринку. Підприємство вступило до асоціації «Таврія», налагоджує ділові контакти з об'єднанням КрАЗ, Львівським автобусним, Тернопільськими комбайновим та авторемонтним заводами. До співпраці залучають місцеві сільськогосподарські ремонтно-транспортні підприємства.

На «Адвісі» почали випускати запасні частини для «Ікарусів», тролейбусів, заготовки голок для медичних шприців, будують новий завод з виробництва хірургічних інструментів. Не забувають і про товари повсякденного попиту.

Варто згадати й про те, що вже кілька місяців тому колектив об'єднання перейшов півмільярдний рубіж щоденних прибутків. При цьому величезні кошти щодень спрямовують на покриття витрат у соціальній сфері. У цьому плані ніхто на Поділлі сьогодні не зможе позмагатися з «Адвісом». Зокрема, не збавляючи темпів житлового будівництва (вже виросло ціле робітниче містечко), об'єднання взяло на утримання дитячу спортивну школу, дві спортивні команди, стадіон, споруджує ще один, має фізкультурно-оздоровчий комплекс, профілакторій, доводить до європейських стандартів заміський оздоровчий комплекс, завершує благоустрій трьох дачних масивів тощо. Кілька років поспіль на «Адвісі» з весни до осені вся територія потопає у квітах, на спеціалізованій дільниці люди вирощують для заводських магазинів та їдалень рибу, а щоб краще працювалося, на заводі транслюють функціональну музику, після напруженого дня до ваших послуг — сауни, кімнати психологічного розвантаження, спортивно-оздоровчий комплекс «Олімп» тощо.

Скажемо відверто: нині багатьох дивує, як за таких скрутних часів «Адвіс» не збавляє темпів виробництва, дбає про людей, прагне на міжнародному рівні формувати імідж фірми — через сертифікацію продукції, товарні знаки, фірмові наклейки і прапорці. Одне слово, об'єднання тримає в полі зору все — від великих контрактів до копійчаних на перший погляд вимпелків. Як же все це роблять?

Ми не винайдемо колесо, коли скажемо, що диригентом і солістом цього економічного ансамблю є саме Іван Дунець. Не буде перебільшенням твердити, що завдяки його вмінню бачити завтрашній день, талановито добирати кадри і визначати глобально-перспективні напрями роботи об'єднання і досягло таких результатів. Скажімо, нині інженери у Дунця отримують зарплату не за посади, а за економічний ефект. Як наслідок, тільки за останній час зміна технології охолодження щомісяця заощаджує 22 мільйони карбованців. Або візьмімо відділ збуту. Тут теж оплата праці — за результатами реалізації продукції. Ця система не мала б завершеного циклу, якби в об'єднанні не діяв комплексний механізм морального й матеріального заохочення робітника. На заводі не розвалили набуті принципи змагальності, а тільки доповнили їх новими механізмами регулювання оплати праці. Відтак весь комплекс почав діяти, як годинник.

Вчасно створили службу маркетингу. На суму поставок продукції до Білорусі, Росії на завод надходять як бартер сільськогосподарська техніка, двигуни, інші товари, які далі реалізують колгоспам, фермерам області. І тут слід підкреслити, що вартість їх значно нижча, ніж одержуваних через традиційні структури.

Отакі на Поділлі є об'єднання і їхні керівники. І чим більше у нас буде таких, тим швидше ми зможемо вилізти з економічної ями. Навіть за безпорадного уряду.

Михайло ВАСИЛАШКО.
Хмельницький.

На фото: І. ДУНЕЦЬ.

Продиктовано в номер

У Севастополі вводиться особливий стан

Одразу ж після Керчі в Севастополі також вирішили ввести особливий стан. Виступаючи на нараді начальників управлінь і служб ЧФ, перший заступник командувача ЧФ віце-адмірал Віталій Ларіонов заявив, що «у головній базі ЧФ процвітає бандитизм». Особливий стан у Севастополі за рішенням адміністрації міста, командування ЧФ і ВМС України вводиться з 25 грудня. Організуються спільні патрулювання міліції та особового складу ЧФ, ВМС України по цілому ряду маршрутів. У місті відновлюються 25 опорних громадських пунктів охорони правопорядку з цілодобовим чергуванням в них міліції та військовослужбовців, із бюджету міста виділяються кошти на утримання ста штатних членів народних загонів сприяння міліції. Для проведення особливо важливих рейдів і операцій по захопленню і роззброєнню злочинних угруповань бандитів ЧФ виділяє автотранспорт, катери, бронетехніку, вертольоти. Посилюється в'їзний режим в місто.

На одного кандидата стало менше

Голова Народної партії Криму, депутат ВР Криму В.Межак офіційно заявив 23 грудня ввечері про зняття своєї кандидатури на посаду президента Республіки Крим. Він відмовився від подальшої передвиборної боротьби на користь голови Республіканської партії Криму — партії «Республиканского движения Крыма» Ю.Мешкова. Ці дві партії, а також «Русскоязычное движение Крыма» і «Республиканское движение Крыма» склали передвиборний блок «Росія».

ЧМП-«Бласко» загрожує страйк

Обговоривши становище, що склалося в акціонерному судноплавному концерні «Бласко» (недавнє Чорноморське морське пароплавство) і визнавши його кризовим, профспілковий комітет плавскладу концерну створив страйковий комітет та розробив вимоги до адміністрації: своєчасно видавати зарплатню морякам; різні види допомоги інвалідам праці та жінкам, які доглядають дітей; встановити мінімальний рівень зарплати не нижчий від розміру споживчого бюджету; поліпшити медичне обслуговування моряків; припинити звільнення працівників без попередньої згоди на те профспілкового органу, ряд інших. Адміністрацію «Бласко» попереджено, що в разі невиконання вимог, через 42 доби страйком змушений буде закликати моряків та берегові служби до страйку.

Передноворічний ярмарок

У Національному виставочному центрі (колишня ВДНГ) 24 грудня Дід Мороз відкрив п'ятиденний ярмарок-розпродаж товарів народного споживання, організований київською фірмою «Інформсіс». Понад 40 міських фірм — СП пропонують для киян і гостей широкий вибір подарунків до свят. Тут можна придбати зручні автомобілі, красиві набори меблів, комп'ютери, чоловічий і жіночий одяг, взуття, галантерею і парфуми, іграшки, продукти харчування, напої тощо. І все це без торгової націнки і лише високої якості.

Екологія і старіння — предмет розмови

На базі Інституту геронтології АМН України, що в Києві, 28—29 грудня відбудеться конференція «Екологія, здоров'я та старіння». Її мета — проаналізувати наслідки екологічної ситуації, що склалася в Україні, обговорити можливі виходи із становища.

Звітує Юрій Рибчинський

Сьогодні до Будинку кіно зберуться друзі поета-піснаря Юрія Рибчинського на його творчий вечір. Звучатимуть вірші, лунатимуть пісні. А ще відбудеться прем'єра стрічки «Юрій Рибчинський — біла ворона», знятої на студії «Укркінохроніка» творчим об'єднанням «Дзвін».

«Надія» для діабетиків

Наступної середи у Дніпропетровському регіоні відбудеться благодійна муніципальна лотерея «Надія» на користь хворих цукровим діабетом. Серед виконавців — міськрада Дніпропетровська, асоціація Рад міст базового рівня, ряд комерційних структур. Розігруються призи: двокімнатна квартира у Дніпропетровську, земельні ділянки для індивідуального будівництва, гаражів, телефонні номери, грошові премії від 100 до 500 мільйонів карбованців. Вартість лотерейного квитка — 10.000 карбованців.

Виручені кошти підуть на формування Фонду діабетиків, зареєстрованого у Дніпропетровську. Фонд уже видає журнал «Діабетик», має намір використати надходження від лотереї на розробку і виготовлення вітчизняного приладу для виміру цукру в крові, разом з кондитерською фабрикою Дніпропетровська налагодити випуск цукрозамінників для хворих діабетом, заснувати мережу аптек, магазинів дітичного харчування, а також створити інвестиційні фонди для роботи з приватизаційними майновими сертифікатами. Серед засновників Товариства діабетиків, при якому формується Фонд, газети «Голос України», «Наш город» (Дніпропетровськ), Дніпропетровська телерадіокорпорація, комерційні структури.

— Особливість цієї лотереї, — сказав заступник голови міської Ради Дніпропетровська Сергій Шевченко,

Фотофакт

— у тому, що ми започатковуємо проведення благодійних акцій не за рахунок бюджету, а на зароблені акціонерами гроші.

Директор Київської офсетної фабрики «Зоря» Євген Працько (фабрика виконує замовлення на друк лотереї) показав виробництво, пояснив (виробнича таємниця, тому не можу вдаватися в подробиці), чому лотерейні білети не можна підробити і які є способи захисту від підробок. Гендиректор «Дніпропетровського фонду соціального моніторингу — ФОНСОМ» В'ячеслав Беленький, який прискіпливо оглядав виробництво (він замовник), залишився задоволеним.

Костянтин ПАРИШКУРА.

На знімках: група журналістів і ініціаторів лотереї в цехах фабрики «Зоря».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.



Говоримо «страйк», думаємо — «зарплата»

Працівники прядильно-ткацької фабрики Херсонського бавовняного комбінату готові будь-що «вибити» вищу заробітну плату. Попри те, що цей колишній гігант, позбавлений сировинної бази, працює украй неефективно, поглинаючи до цього ще й значні енергетичні ресурси.

Так і живемо

Не оновленням виробництва, застосуванням нових технологій, а страйками прагнуть покращити власне матеріальне становище і працівники деяких інших підприємств та організацій. Навіть журналісти не лишилися осторонь: колектив «Наддніпрянської правди» вважає, що, забезпечуючи головному співзасновникові видання — обласній Раді — чималі надходження від реклами, мають право і на відповідні зарплати. Співзасновник на застереження журналістів відреагував негайно: колектив уже отримав підвищений аванс. Цього разу до страйку не дійшло...

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсон.

Реалії

Прецедент є, покійників нема

На щастя. А могли б і бути. Коли у відділковій лікарні Південної залізниці «Полтава» раптово погасло світло, на операційних столах у хірургічному та гінекологічному відділеннях йшли планові операції. Хворі, що були під глибоким наркозом, могли сподіватися на що завгодно, тільки не на такий поворот долі. У непередбаченій ситуації, що тривала без п'яти хвилин годину, тільки неймовірними зусиллями медиків вдалося обійтися без жертв.

Що трапилося? Стихія? Аварія? Зовсім ні. Керівництво місцевого енергонагляду в такий спосіб вирішило провчити боржників і вимкнуло напругу.

Розповідаючи про це на сесії обласної Ради, начальник Полтавського відділу Південної залізниці Анатолій Звонарьов повідомив, що за його наказом усі джерела життєдіяльності району залізниці взяті під охорону, очевидно, мається на увазі, воєнізовану. А як боротися тим, хто не має вдома поганенького автомата?

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Коротко

Резиденцію відбудують

У грудні 1995 року Україна відзначить 400-річчя з дня народження великого гетьмана і державотворця Богдана Хмельницького.

У Чигирині з ініціативи народного депутата Дмитра Павличка та члена-кореспондента Екологічної Академії Наук України Олекси Щириці засновано фонд «Резиденція гетьмана».

«Це моя юнацька мрія — відбудувати у славному Чигирині резиденцію Богдана Хмельницького, до якої у сімнадцятому столітті вели шляхи-дороги з усієї Європи і Азії», — сказав голова фонду Дмитро Павличко.

Перші, власні, кошти переказали до фонду Дмитро Павличко, Володимир Яворівський, Іван Драч. Резиденція відбудовуватиметься виключно на пожертви і благодійні внески патріотів України та світового українства, — сказано у статуті фонду.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Хімія під музику

На початку цієї наради грав скрипаль. Звучання скрипки настроювало на особливий лад, все свідчило: очікується важлива подія.

Дійсно, в конференц-залі Інституту медицини праці, що в Києві, зібралися учасники Міжнародної субрегіональної наради представників урядів Білорусі, Молдови, Росії та України. Нарада присвячена впровадженню Лондонських керівних принципів обміну інформацією про хімічні речовини в міжнародній торгівлі. Лондонські керівні принципи передбачають узгодження між країнами, які займаються експортом та імпортом. Перед тим, як направити хімічну речовину до тієї чи іншої країни, туди надсилають інформацію про токсикологічну, гігієнічну, екологічну оцінки даної речовини. Інформація детальна.

Світлана СОКОЛОВА.

Таке скажете!

Лідер «Русской партии Крыма», кандидат у президенти Республіки Крим Сергій Шувайников офіційно спростував розповсюджені у засобах масової інформації відомості, що буцімто до Криму «приїздили емісари з Ліберально-демократичної партії В.Жириновського, щоб його підтримати». Як заявив Шувайников, це робиться з метою дискридитації його як кандидата, котрий на сьогоднішній день має один із найвищих рейтингів популярності.

Олександр ПІЛАТ.

Знак біди

Ще не було міцнішої кави

Про неординарну операцію, проведену працівниками карного розшуку Чорноморського управління внутрішніх справ на транспорті, щойно розповіла міська газета «Одеський вестник». Спільно з підрозділом «Беркут», а також у взаємодії з міліцією й поліцією інших країн СНД вони знешкодили одразу кілька злочинних угруповань, що займалися збутом за рубіж особливо секретної й небезпечної стратегічної сировини. Одну з таких груп затримано в морському порту: два десятки капсул з радіоактивною речовиною вона тримала у звичайній банці з-під кави.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Спорт

БУЛА ОДНА — СТАЛО ТРИ...

Президент клубу «Київ-Баскет» Михайло Бродський був у доброму гуморі. На матчах його підопічних з луганським «Спартаком» зал щоразу заповнювали вщерть, і там панувала справжня святкова атмосфера. Уболівальники гаряче підтримували своїх, а «заводила» їх музика, виконувана на синтезаторі. В перервах між таймами влаштовували конкурси на влучність для глядачів. І суми розігрували солідні — від 1 до 10 мільйонів. Було випущено програму з оперативною інформацією про господарів і гостей. Отож, люди не нудьгували.

Та й гру обидва суперники продемонстрували запальну. До речі, перед виступом у Києві «Спартак» був потенційним лідером чемпіонату, бо мав лише одну поразку, а тепер їх три. Вояж до столиці обернувся для луганців фіаско. У першому поєдинку був епізод, коли «Київ-Баскет» навіть виграв 40(!) очок — 94:54. А підсумок — 98:68(51:36).

Слід віддати належне спртаківцям. Наступного дня вони були багато зібраніші. І поєдинок вийшов бойовий. Хоча знову сильнішим виявився «Київ-Баскет». А останню крапку блискучим триочковим кидком майже з центру майданчика поставив віртуозний Андрій Підковиров: 102:89 (49:43).

Тепер ігри чемпіонату поновляться лише 8—9 січня. А поки що турнірне становище таке: «Біпа-Мода» — 34 очка, «Шахтар» — 30, «Будівельник» — 29, «Спартак» — 29, «Корабел» — 28, «Київ-Баскет» — 27, ТІТ — 25, «Перспективний» — 24, ЦСК ЗСУ — 23, «Дніпро» — 23, «Динамо» — 20, «Азовмаш» — 20. Але команди зіграли різну кількість матчів.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Гортаючи зарубіжну пресу

БЕЗ ОПТИМІЗМУ

Чим більше віддаляються в минуле результати виборів у Росії, тим менше емоцій залишається у роздумах з приводу їхніх підсумків. Тепер настав час аналізу. І у виступах офіційних осіб, і в коментарях засобів масової інформації, і в інтерв'ю з ученими (яких колись називали «радянологами») спроби цього аналізу досить чітко розподіляються за трьома напрямками: чому вибори принесли такі результати; які перспективи стоять перед Росією; що за цих умов слід зробити Заходу?

З приводу «чому» думки аналітиків збігаються. «Виборці ясно показали, що більше не хочуть миритися з падінням життєвого рівня і загальним катастрофічним становищем у Росії, тим більше, що цього разу знайшовся той, хто зумів заговорити з ними про найбільш наболіле» (французька газета «Круа»); «Це було голосування протесту... Російський народ живе у важких економічних умовах» («Нью-Йорк таймс»); «Жириновський працював з повною віддачею. Він вміло зіграв на страху виборців перед загрозою безробіття, зрослим беззаконням і втратою власної гідності» («Файненшл таймс»).

Що ж далі? Більшість оглядачів відзначає, що ліберальним демократам явно буде важко переварити свій успіх на виборах, бо ЛДПР не має сильного керівного ядра і широкого числа активних прихильників, а джерела її фінансування залишаються абсолютно невідомими громадськості. З іншого боку, «незалежно від розстановки сил у новому російському парламенті, урядові доведеться вести з ним постійні складні переговори, і він не зможе провадити сміливу політику реформ, бо змушений буде йти на певні поступки у соціальній сфері» («Круа»). У свою чергу «Таймс» вважає, що Б.Єльцин може увести націоналістів до уряду або надати їм ключові пости в галузі безпеки, аби «втихомирити» Жириновського.

На думку «Дейлі телеграф», постійні поступки Президента РФ армії не дали результатів, військові висловили свою недовіру до Б.Єльцина через два місяці після штурму «Білого дому». Зокрема, непідтверджені дані свідчать, що 72 відсотки військовослужбовців ракетних військ стратегічного призначення проголосували за Жириновського, який у минулому не раз погрожував ядерними ударами іншим державам.

Звичайно, аналітики розглядають і зовнішньополітичні та стратегічні перспективи виборів для континенту в цілому. Керівники практично усіх країн Центральної Європи вже заявили про свої серйозні побоювання з приводу підсумків виборів. Непокояться і в самому НАТО. Зокрема, міністр оборони Великобританії М. Рифкінд заявив, що у зв'язку з появою на обрії націоналістичних правих (у Росії) постала й авторитарна перспектива. Він вважає, що успіх Жириновського підкреслює постійну потребу в НАТО і що її існування тепер виглядає більш переконливо. На думку міністра, для безпеки Європи в цілому важлива незалежність держав Балтії, України й Білорусі.

Взагалі аналітики приділяють Україні пильну увагу. «Російський ведмідь раптом розбушувався, ожививши багато страхів щодо Кремля. Депутати українського парламенту побачили в цьому підтвердження своїх найгірших страхів і зміцнилися у рішучості не розставатися зі своїми ракетами» («Нью-Йорк таймс»); «Вашингтон пост» взагалі закликає уряд США «припинити чинити тиск на Україну, аби вона відмовилася від ядерної зброї».

До честі західних аналітиків, їхні оцінки сповнені «покаяння». «Сильні антиреформістські настрої в ході виборів у Росії викликають самокритику і роздуми щодо того, чи не сприяв Захід якимось чином такій реакції населення. Політика Клінтона, спрямована на подання фінансової допомоги, і публічні заяви про підтримку Єльцина повинні були завадити опонентам російського лідера. Проте ця стратегія не змогла відвернути невдачу» («Вашингтон пост»). Адже, на думку газети «Ліберасьон», усі критики в Росії вважають, що реалізація економічної програми «здійснюється під диктовку Заходу». З іншого боку, пише «Круа», «Захід багато обіцяв, але нічого не дав Росії, і це використали противники «Вибору Росії», звинувативши лідерів блоку в тому, що вони «виконують будь-які вимоги Заходу, не одержуючи нічого взамін».

Резюмувати цей огляд можна уїдливим зауваженням англійської газети «Гардіан»: «Усі вважали, що (російський) парламент матиме прореформістську настроєну більшість, з якою Б. Клінтон зможе ввічливо розкланятися (під час свого майбутнього візиту до Москви. — «ГУ»). А тепер же він зустріне там Жириновського». Так, Заходу доведеться зіштовхнутися з новими російськими реаліями. Як він прореагує на них, покаже час.

Огляд підготував Володимир САВЦОВ.

Ми приїхали, щоб працювати конструктивно

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Сама зустріч пройшла у два етапи. Спочатку в овальному залі президентської палати за зачиненими дверима зібралися глави держав СНД. Згодом переговори було продовжено. У будинку туркменського меджлісу відбулося пленарне засідання Ради глав держав і Ради глав урядів. На ньому ухвалено пакет економічних документів. Зокрема, вирішено ввести в дію договір про економічний союз, не очікуючи його ратифікації парламентами держав-учасниць. До цього договору приєднався і Туркменистан. Узгоджено документи щодо співпраці у сфері інвестицій, прийнято документ про спільний захист південних кордонів Таджикистану. Учасники зустрічі не погодилися з пропозицією Росії щодо прийняттю нею конвенції про захист національних меншин, ухвалено ашгабатську декларацію про інтеграцію співробітництва, до якої, за ініціативою України, включено пункт про небезпеку шовінізму.

Наприкінці зустрічі домовлено, що головування в Раді глав держав і в Раді глав урядів здійснюватиметься по черзі протягом півроку. З першого січня наступного року головами обрано відповідно Б.Єльцина та В.Чорномирдіна. Проект договору про колективну безпеку вирішено доопрацювати та розглянути на наступній зустрічі на найвищому рівні. Вона відбудеться 21 березня.

Після закінчення наради у верхах відбулася двосторонняя зустріч Президентів Л.Кравчука та Б.Єльцина і йшлося про українсько-російські відносини. Зокрема, багато уваги приділено проблемі ядерної зброї, розташованої на українській території.

Ігор ГРУШКО.

Експрес-інформація

Польська газета «Україна-плюс»

У Варшаві відбулася презентація нової міжнародної польськомовної газети «Україна-плюс». Вийшов рекламний номер, в якому, зокрема, зазначено: цей двотижневик подаватиме економічну інформацію про те, що відбувається за східним кордоном. У цій справі польським журналістам допомагатиме економічна газета України «Діло» (видається у Львові). Посол України в Республіці Польща Г. Удовенко, виступаючи на презентації, сказав: «Польські бізнесмени ще не знають можливостей України, українські бізнесмени не знають можливостей Польщі. «Україна-плюс» заповнить цей вакуум. Якщо наші народи порозуміються у бізнесі, це допоможе їм вижити».

Засудили політику дискримінації

МЗС Росії оприлюднило офіційну заяву з приводу прийняття Латвійським парламентом, у другому читанні, проекту закону «Про вибори органів самоврядування». Як відзначається у заяві, згідно з проектом негромадяни Латвійської Республіки позбавляються виборчого права, вводяться мовні обмеження для громадян некорінної національності (балотуватися зможуть лише кандидати, які склали екзамен з латвійської мови за вищою категорією).

МЗС РФ звертає увагу всього світу, правозахисних організацій на посилення в Латвії політики дискримінації і витіснення з країни некорінного населення, в першу чергу російськомовного.

Орендують Байконур

Російська сторона підготувала проект меморандуму глав урядів Росії і Казахстану «Про взаєморозуміння у питаннях забезпечення функціонування космодрому Байконур і міста Ленінська». Проект документа передбачає використання космодрому шляхом його оренди Росією у Казахстану. Конкретні умови оренди визначатимуться окремим договором. Очікується, що меморандум буде підписано під час візиту прем'єр-міністра Росії В. Чорномирдіна до Алмати.

Трудовий рік розпочнуть зі страйку

Асоціація незалежних профспілок промисловості Білорусі прийняла звернення до всіх членів профспілок про проведення 12 січня 1994 року загальнореспубліканського страйку. Профспілки вимагають зниження податків для виробників, припинення корупції і проведення у травні наступного року дострокових виборів парламенту.

За повідомленнями наших власних кореспондентів і зарубіжних інформагентств.

Власкори повідомляють

Президент кличе на референдум, а парламент готується до саморозпуску

Указ про референдум, що проводитиметься 30 січня 1994 року, підписав Президент Киргизстану Аскар Акаєв. Головне та єдине його питання — чи підтверджує народ повноваження Президента Акаєва і чи довіряє йому здійснити повноваження, встановлені Конституцією.

За словами самого А.Акаєва, який звернувся через засоби масової інформації до народу, необхідність проведення всенародного голосування викликана такими причинами. Зараз у республіці склалася нестабільна політична обстановка, що може призвести до поглиблення економічної кризи, погіршання й без того надзвичайно тяжкого життя громадян. Адже після прийняття 5 травня 1993 року Конституції Киргизької Республіки ні Президент, ані парламент не отримали мандат довіри та підтримки народу, або, інакше кажучи, не мають необхідної легітимності. Питання про це сьогодні дедалі частіше задають різні громадські рухи і політичні сили.

— Саме цим продиктований мій крок, — каже А.Акаєв, — смисл якого — звернутися безпосередньо до народу, який обрав мене 12 жовтня 1991 року, за одержанням згоди на подальшу діяльність як Президента Киргизстану.

Референдум визнано таким, що відбувся, якщо в голосуванні візьме участь більше половини громадян, які мають право голосу.

Буквально через день після появи Указу про референдум, на засіданні Президії, парламент Киргизстану прийняв рішення: запропонувати на розгляд надзвичайної сесії головне і єдине питання — про власний саморозпуск і проведення весною наступного року дострокових виборів до нового найвищого органу законодавчої влади Киргизстану. Всі чекають, що з цього приводу скаже сама Верховна Рада.

Євген ДЕНИСЕНКО.

Бішкек.

ДРУГИЙ НЕ ЛИШЕ В АДМІНІСТРАЦІЇ, А Й В ІСТОРІЇ

Відставного адмірала Роберта Рея Інмена днями призначено другим у нинішній американській адміністрації міністром оборони. Крім того, він є другим в історії США професійним військовим після генерала Джорджа С. Маршалла, який очолить міністерство оборони.

Сталося це відразу, як попередній шеф Пентагону Лес Еспін несподівано подав у відставку. Несподівано для громадськості, але, схоже, не для самого Президента Білла Клінтона та його команди. Р. Інмена призначено на посаду міністра через 24 години після добровільного, як було офіційно оголошено, рішення Л. Еспіна.

Втім, багато хто з оглядачів та політологів має сумніви, що було воно добровільне. Скоріше попереднього міністра оборони просто «пішли». І хмарилося над ним уже давно. Суто цивільна людина, колишній конгресмен від штату Вісконсин, Л. Еспін так і не спромігся стати «своїм» у Пентагоні. Його звинувачують у нерішучості та багатьох помилках. Найбільші з них — загибель 18 американських солдатів у Сомалі, неспроможність законодавчо гарантувати сексуальним меншинам службу в армії, що пообіцяв Президент під час його передвиборчої кампанії. А пентагонівці були незадоволені своїм босом через його поступливість щодо різкого скорочення витрат на оборону. Таким чином, як пише німецька «Зюддойче цайтунг», Еспін вільно чи невільно перетворився на символ нещасливої й нерішучої американської політики.

Хто ж за дорученням Президента має зробити її щасливішою та рішучішою? Чотиризірковому адміралові у відставці Р. Інмену 62 роки, з них 19 служив у ВМС Сполучених Штатів. Ветеран корейської та в'єтнамської воєн. Перейшовши згодом на урядову службу, 1977 року очолював Агентство національної безпеки. 1982 року працював заступником директора ЦРУ. Після відставки через рік Р. Інмен очолював декілька промислових та фінансових корпорацій у Техасі.

Отже, як зазначає американська преса, адмірал принесе до Пентагону «досвід військового та керівника корпорації». І що не менш важливо, він «має повну довіру чоловіків і жінок у формі». А що ж Л. Еспін? Надійшла інформація, що Б. Клінтон про нього теж не забуває і збирається призначити... послом США у Китаї.

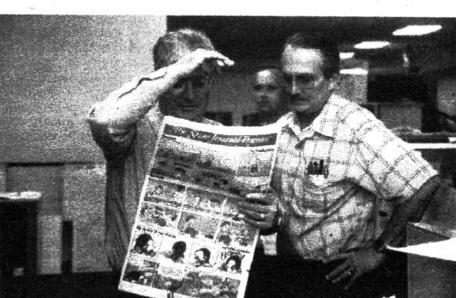
За матеріалами Інформаційного агентства Сполучених Штатів і зарубіжної преси підготував Ігор ГРУШКО.

У наших колег

ЕЛЕКТРОНІКА НА СЛУЖБІ ЖУРНАЛІСТИКИ

Газета американського міста Спрінгфілд — зразок поступу в журналістиці та газетній поліграфії. Творчий колектив давно розпрощався з традиційними записниками, ручками й користується тепер у роботі диктофонами найостаннішої модифікації і дисплеями. Всі журналісти газети розміщуються в одному просторому залі, де панує цілковита тиша.

Спеціальний апарат приймає фотоінформацію світових інформаційних агентств у кольоровому зображенні. Макет газети складають за допомогою комп'ютера і він віддзеркалюється на екрані дисплея. Вся ілюстрація в номері — кольорова. Готують її не зі слайдів, як у нас, а з вузьких кольорових негативів.



На знімку: свіжий номер газети готовий.

Фото А.ОВЧИННИКОВА.

«Альбатрос» розправляє крила

Команда Американського агентства з міжнародного розвитку (ААМР) спільно з Одеським обласним фондом держмайна здійснює приватизацію одеських підприємств — взуттєвого виробничого об'єднання «Альбатрос» і приладобудівного підприємства «Електронмаш». Якщо приватизація «Альбатроса» вже на завершальній стадії, то приватизація «Електронмашу» тільки починається.

До 1992 року «Альбатрос» був типовим держпідприємством Мінлегпрому України. Наприкінці 1992 року трудовий колектив фабрики організував товариство споживачів. Тоді ж було оцінено статутний фонд. Далі колектив вирішив приватизувати фабрику, і у квітні 1993 року було розроблено план приватизації. Обласний фонд держмайна звернувся до ААМР з проханням допомогти взуттьовикам приватизувати підприємство.

Приватизація фабрики здійснюється у три етапи. Оскільки статутний фонд підприємства становив 194107 тисяч крб. (грошові виміри станом на 1.09.93 і до зміни вартості приватизаційного сертифікату з 30 тис.крб. до 1 млн.50 тис.крб.), то номінальна вартість акції дорівнювала 5 тис.крб. Загальна кількість акцій — 38821. Кожний працівник фабрики має право придбати 9 акцій за їх номіналом. Пільгова передплата дорівнює 45 тис.крб. З них 30 тис.крб. — вартість приватизаційного сертифікату і 15 тис.крб. — грошова сума, яка дорівнює половині вартості приватизаційного сертифікату.

На 15 жовтня 1993 року 1200 працівників фабрики придбали 18091 акцію, що становить 46,6 відсотка загальної кількості акцій. Планом приватизації передбачено також, що 20 відсотків (7764 шт.) буде запропоновано придбати громадянам України за їх приватизаційні сертифікати. Ще 30 відсотків акцій (11646 шт.) планується продати за гроші як іноземним інвесторам, так і громадянам України. 1320 акцій (3,4 відсотка) залишаються у резерві Фонду держмайна і частки можуть бути реалізовані на біржі.

Цікава деталь. Якщо 30 відсотків акцій придбає іноземний інвестор, то акціонерному товариству (зрозуміло, що й інвестору) «світить» пільгове оподаткування — звільнення на 5 років від податку на прибуток.

При перевезенні через кордон частини прибутку (у будь-якому вигляді), що належить іноземному інвестору, сплачується податок за ставкою 15 відсотків від вартості суми.

На початку листопада «Альбатрос» розпочав продаж акцій за приватизаційні сертифікати. Через місяць 7400 акцій було обміняно на сертифікати і загальна кількість проданих акцій досягла показника 25500 акцій. При передплаті більш як на 65 відсотків загальної кількості акцій підприємство офіційно вважатиметься приватизованим, функціонуватиме як незалежне акціонерне товариство відкритого типу.

«Електронмаш» — підприємство, яке виробляє деталі, вузли і блоки персональних комп'ютерів, інші електронні прилади, також зареєстроване як акціонерне товариство відкритого типу. Статутний фонд — 136507 тис.крб. Кількість акцій — 27 301. Мінімальна вартість — 5 тис.крб. Передбачається реалізація акцій серед працівників підприємства, інших громадян України, а також серед недержавних юридичних осіб. У процентному відношенні розподіл акцій такий: передплата колективом — 52,8 відсотка, продаж за сертифікати — 24,7, вартість об'єктів соціальної інфраструктури, яка буде передана колективу — 7,5, реалізація десяти пакетів акцій на некомерційному конкурсі — 15 відсотків.

Важлива деталь. Заявки на придбання акцій «Електронмашу» прийматимуться до 31 січня 1994 року. Потім впродовж місяця комісія з продажу акцій розгляне заявки і встановить умови передплати, за якими продажна ціна відповідатиме середній запропонованій ціні. Учасники конкурсу, які заявили ціну, меншу від середньої, не здобудуть право на придбання акцій, якщо кількість акцій у заявах буде більшою за кількість запропонованих до продажу. Таке, до речі, було і на «Альбатросі».

А чи не «прогорять» ті, хто придбав чи захоче придбати акції «Альбатроса» і «Електронмашу»? Однозначно може відповісти тільки Господь Бог. Бізнес-плани обох підприємств гарантують дивіденди. Але і взуттьовики і приладобудівники підкреслюють, що додатковими чинниками ризику, які впливають на роботу підприємств є:

— непослідовність дій тих, хто визначає податкову політику держави;

— зростання кредитних ставок;

— погіршення економічних стосунків з традиційними партнерами із країн СНД.

Одне слово, керманичі і реформатори держави, успіх акціонерів «Альбатроса» та «Електронмашу» не так залежить від Господа Бога, як від вас.

Чотири кроки до приватизації

Поради Фонду державного майна

Кожен з нас матиме змогу використати власний приватизаційний майновий сертифікат для придбання частки державного майна, що його приватизують. Для того щоб скористатися приватизаційним майновим сертифікатом, вам потрібно зробити чотири кроки:

Перший крок. Оберіть об'єкт приватизації, у який ви бажаєте вкласти власний приватизаційний майновий сертифікат. Зважте на те, що ви можете брати участь у придбанні акцій будь-якого акціонерного товариства України. Інформацію про продаж акцій зможете одержати по радіо, телебаченню і в газетах.

Зателефонувавши за зазначеними в повідомленнях номерами, ви дістанете додаткову інформацію про підприємства, які вас зацікавили.

Другий крок. Подайте заявку на придбання акцій за встановленою формою. Бланки заяв можете отримати у відділеннях зв'язку або в регіональних відділеннях Фонду державного майна України. Уважно прочитайте інструкцію щодо заповнення заяви на придбання акцій і дотримуйте рекомендацій, наведених у ній.

Третій крок. Заяву надішліть рекомендованим листом на адресу комісії з продажу акцій, зазначену в інформації про продаж акцій. По закінченні приймання заяв комісія з продажу акцій визначає ціну продажу однієї акції і дає змогу кожному, хто звернувся до неї, одержати акції в кількості та за ціною, які визначилися на підставі попиту на ці акції. Протягом місяця по закінченні терміну продажу ви одержите приватизаційне платіжне доручення, котре є підставою для відкриття приватизаційного рахунку, з якого буде здійснено розрахунок за придбані акції.

Четвертий крок. Придбані акції ви зможете отримати в комісії з продажу акцій особисто або цінним листом, надісланим на вашу адресу. Так ви станете власником акцій обраного акціонерного товариства.

Пам'ятайте! До продажу буде запропоновано акції багатьох державних підприємств, тож вибір у Вас чималий. Зробити його вам допоможуть фінансові посередники — довірчі товариства.

Керівники фондів комунального майна за спрощення процедури приватизації

Нещодавно в Одесі відбулася міжнародна науково-практична конференція «Мала приватизація в Україні: досвід, проблеми, перспективи». Участь у ній взяли понад 100 керівних працівників фондів комунального майна та комітетів приватизації України. Із доповідями, що знайомили з досвідом приватизації в країнах далекого та близького зарубіжжя перед учасниками конференції виступили менеджер групи приватизації та закордонного інвестування компанії «Піт Марвік» А. Джордан Ксейвер А. (США) та заступник голови фонду управління муніципальним майном Ярославля Олександр Савинов (Росія). Про державну політику в питаннях приватизації комунального майна розповів головний спеціаліст Кабінету міністрів України Олександр Родіонов. Після тривалої дискусії конференція прийняла звернення до Президента України. В ньому зокрема говориться, що за сьогоднішніх повільних темпів приватизації заяви про те, що у 1994 році буде завершено малу приватизацію викликають хіба що подив. І головною причиною, яка гальмує приватизацію є недосконалість існуючого законодавства. Процедура приватизації настільки ускладнена, що продаж навіть невеликого об'єкта затягується на півроку. Протиріччя у законодавстві також дають можливість будь-якому колективу або особі, що не погоджуються з рішенням про приватизацію об'єкта, оскаржувати його через Арбітражний суд.

Щоб усунути перешкоди на шляху приватизації, учасники конференції пропонують вирішити приватизацію державного майна без згоди орендарів, шляхом внесення відповідних змін до діючого законодавства, запровадити мораторій на передачу в оренду підприємств, які підлягають приватизації, законодавчо передбачити можливість поділу великих орендних підприємств шляхом вилучення з них структурних підрозділів. Пропонується також переглянути приватизаційне законодавство з метою спрощення процедури, виготовити та видати кожному громадянинові України приватизаційні папери і прискорити прийняття законів, які регламентували б діяльність фінансових посередників у процесах приватизації, скасувати всі види дискримінації підприємств, що виходять з ознак форм власності, залишити у розпорядженні місцевих Рад усі кошти, виручені від продажу комунального майна, не спрямовуючи їх на погашення державного внутрішнього боргу тощо. Осібно стоїть пункт, у якому конференція висловлює неприйняття Указу Президента «Про єдину систему органів приватизації в Україні», оскільки він суперечить законам «Про власність», «Про місцеві Ради, місцеве та регіональне самоврядування», приватизаційному законодавству. На думку конференції, реалізація цього указу призведе до надцентралізації управління процесами приватизації та блокуватиме її.

Під час конференції створено асоціацію органів приватизації України, яку очолив голова Одеського міського комітету приватизації Олексій Костуєв.

Сьогодні — світло, завтра — стільці...

Поява і розвиток ринку цінних паперів, прийняття нормативних актів, пов'язаних з цим явищем і курсом на приватизацію, об'єктивно призвели до створення фінансових інститутів, які сприяли б обігу приватизаційних коштів громадян і використання цінних паперів через довірчі товариства, інвестиційні фонди, оскільки переважна більшість власників депозитних приватизаційних рахунків-сертифікатів — непрофесіонали у цій галузі. Уявіть собі ситуацію, за якої 54 мільйони людей почнуть шукати підприємства, в які вони вкладуть свої сертифікати. Це буде хаос.

Хоча у світі вже давно апробовано надійний шлях залучення коштів населення — через інвестиційні фонди, у нас же для приватизаційної діяльності фонди не мають законодавчої основи.

Проте лідери ринку цінних паперів в Україні, зокрема Національний інвестиційний фонд «Омета XXI століття», не сидять склавши руки і не чекають біля моря погоди. Вони розробили власну програму залучення коштів акціонерів. Сподіваючись, звичайно, на те, що у найкоротший термін це питання вирішиться на урядовому рівні.

Ті, хто передплатив акції «Омети Фонду», як і обіцялося, здобувають першочергове право на залучення їхніх приватизаційних коштів до програм, які здійснює концерн «Омета».

Сьогодні в різних точках Києва функціонують три фондових магазини, незабаром відкриється четвертий. На фонд працюють усі поштові філії столиці. До послуг мешканців інших регіонів України — 200 представництв «Омети».

І остання новина — з 6 грудня акції фонду можна передплатити у будь-якому найвіддаленішому населеному пункті шляхом поштового переказу.

Якщо сьогодні уряд, парламент чи Президент запалять зелене законодавче світло на шляху реалізації приватних майнових сертифікатів населення через інвестиційні фонди, то завтра «Омета» вже готова до роботи.

Наступний гість прес-клубу — Президент України

Відбулося останнє в цьому році засідання прес-клубу економічних реформ, створеного Американським агентством міжнародного розвитку та компанією «Прайс Уотерхаус» (Вашінгтон) спільно з київською Спілкою журналістів України. В ньому взяли участь голова Рівненського фонду державного комунального майна Петро Кульчинський та завідуючий транспортним відділом Одеського міськвиконкому Валерій Варваров. За словами П. Кульчинського, за станом на 1 грудня 1993 року з 54 об'єктів, що підлягають приватизації, продано 25, в тому числі викуплено трудовими колективами 6 об'єктів та продано з аукціону 19. Цікаво, що у п'яти випадках переможцями аукціону стали теж трудові колективи. Коли розглянути ці цифри через призму спеціалізації, то побачимо, що серед 25 об'єктів 1 продовольчий, 6 промислових, 2 комісійних магазини, 4 кафе, 5 ательє, 6 перукарень та 1 незавершене будівництво (магазин-хлібопекарня). Останній аукціон з приватизації комунальної власності відбудеться перед самим новим роком — 30 грудня. До речі, у Рівному приватизація комунальної власності відбувається в основному через аукціони. Хоча існують ще й такі форми, як приватизація шляхом комерційного та некомерційного конкурсу. Але на думку Петра Кульчинського, їх використання призводить до корупції, тому й було вирішено ці методи не використовувати взагалі.

Зупинився він і на причинах, що гальмують приватизаційні процеси. Скажімо, міська влада намагалася залучити до приватизації іноземців — була думка продати іноземним інвесторам кафе разом із приміщенням. Та коли згідно із законодавством оцінили майно, то вхопилися за голови — кафе потягло на 830 тисяч доларів. І це тоді, коли усе комунальне майно загалом оцінювалося у 330 тисяч доларів. Тож доти, доки не буде суттєво зменшено коефіцієнт, що його застосовують для оцінки майна, приватизованого іноземцями, у Рівному навіть не намагатимуться проводити такі аукціони — за таку ціну його просто ніхто не купить. Чи візьмімо інший момент — сьогодні відбувається дискримінація приватних підприємств. Приміром, приватним магазинам заборонено продавати товари, вироблені держпідприємствами. Тож якщо ви приватизували продовольчий магазин, торгувати цукром вам уже заборонено. За електроенергію приватні підприємці також платять більше. Нещодавно надійшов ще один циркуляр: фондам комунального майна запропоновано 50 відсотків виручених від приватизації комунальної власності коштів передавати до бюджету. В законі ж ідеться лише про державну власність, але, як бачимо, чиновники дозволяють собі різне його трактування.

На чергове засідання прес-клубу, яке відбудеться вже в наступному році, запрошено Президента України, тож журналісти матимуть змогу з перших уст почути, що думає про сьогоднішні приватизаційні процеси Леонід Кравчук. І, звичайно, розкажуть про це читачам.

Підбиваючи підсумки двомісячної роботи прес-клубу, варто сказати, що цей час не минув даремно — читачів було ознайомлено із досвідом приватизації в Чехії, Болгарії, Росії, Словаччині, різних регіонах України.

Сторінку підготували Леонід БРОВЧЕНКО та Сергій ЛАВРЕНЮК.



ИНФОРМАЦИЯ О ВЫПУСКЕ АКЦИЙ АКЦИОНЕРНОГО КОММЕРЧЕСКОГО БАНКА «ЛЕГБАНК»

Акционерный коммерческий банк «Легбанк» зарегистрирован 16 июня 1989 года. Банк осуществляет кредитование и инновационное финансирование предприятий легкой промышленности, комплексное расчетно-кассовое обслуживание клиентов. Имеет лицензию Национального банка Украины на проведение валютных операций и разрешений Министерства финансов Украины на осуществление деятельности по выпуску и обращению ценных бумаг.

Банком открыты корреспондентские счета в странах СНГ, а также в Германии, Австрии, США, Канаде, Швейцарии. Банк является одним из учредителей Украинской межбанковской валютной биржи. На момент принятия решения о четвертой эмиссии «Легбанк» имеет зарегистрированный и оплаченный уставный фонд в размере один миллиард карбованцев.

Суммарный оборот баланса с 2,6 млрд за 1991 г. вырос до 82 млрд крб. в 1992 году, а за 9 месяцев 1993 года достиг 78 млрд крб.

На собрании акционеров банка 02.12.93 г. принято решение об увеличении уставного фонда до 6 миллиардов карбованцев. Цель выпуска акций — расширение возможностей банка в предоставлении кредитов и обеспечение ликвидности баланса.

Дополнительно выпускаются 500 тыс. акций суммарной номинальной стоимостью 5 млрд крб. Номинальная стоимость одной акции — 10000 крб.

Бухгалтерский баланс акционерного коммерческого банка «Легбанк» на 1 октября 1993 г.

I. АКТИВ

	тыс. крб
1. Касса	*49574*
2. Средства на резервном фонде НБУ	*5257755*
3. Корреспондентские счета в НБУ	*42721050*
4. Корреспондентские счета в других банках	*6743184*
5. Дебиторы банка	*165731*
6. Кредиты, выданные банком	*6838231*
7. Средства, вложенные в совместную деятельность	*387*
8. Основные средства	*376691*
9. Валютные средства	*2447380*
10. Расходы	*1653*
11. Прочие активы	*7524939*
12. Отвлеченные средства за счет прибыли	*5899760*
Всего актив:	***78026335***

II. ПАССИВ

	тыс. крб
1. Уставный фонд	*659670*
2. Резервный фонд банка	*365893*
3. Прочие фонды	*1639056*
4. Корреспондентские счета других банков	*13732552*
5. Текущие счета клиентов в валюте	*10465959*
6. Расчетные и другие счета клиентов	*33929924*
7. Депозитные счета клиентов	*1254971*
8. Вклады граждан	*48913*
9. Прочие кредиторы	*1987706*
10. Доходы	*380*
11. Прибыль	*5901413*
12. Прочие пассивы	*8039898*
Всего пассив:	*78026335*

Выпускаются акции двух видов:
— простые именные — 450 тыс шт.;
— привилегированные именные — 50 тыс шт.

Акции размещаются среди юридических и физических лиц пакетами по 100 штук. Одна простая именная акция дает право ее владельцу на один голос. Свободная продажа именных акций на рынке ценных бумаг может осуществляться только с ведома Правления банка.

Акции оплачиваются в карбованцах, иностранной валюте либо путем передачи имущества в собственность банку.

Выплата дивидендов осуществляется по решению Общего собрания акционеров по итогам работы за год за счет чистой прибыли банка.

Успешную деятельность «Легбанка» обеспечивают высокий профессионализм и компетентность, безусловная честность, оперативность и деловитость его сотрудников.

«Легбанк» пользуется достаточным доверием у клиентов, чтобы проводить четвертую эмиссию.

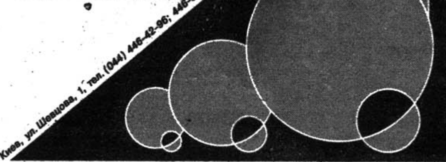
«Легбанк» способен сделать сотрудничество выгодным и удобным для новых партнеров.

Подписка на акции проводится по адресу: Киев, ул. Эспланадная, 8/10.
Подписка на акции АКБ «Легбанк» четвертой эмиссии заканчивается 2 мая 1994 года.
Контактный телефон (044) 220-44-64 .

УКРАИНСКАЯ ГАЗОВАЯ КОРПОРАЦИЯ

Обращаясь к нам, вы получаете: надежного партнера, безопасность финансовых операций, возможность приобрести со склада в Киеве
ТРУБЫ стальные водо-, газо-, нефтепроводные диаметром от 15 до 325 мм в количестве от 4,5 т до вагонных поставок, а также:
СТАЛЬ ОЦИНКОВАННУЮ листовую толщ. 0,5—0,8 мм
СВАРОЧНЫЕ АГРЕГАТЫ АДД4001
КРАНЫ шаровые проходные ДУ50
КРАНЫ газовые ДУ15, ДУ20
АПОК
ГРП
и т.д.

Выполняем информационные услуги по подбору производителей и продавцов любого газового оборудования, металлов и др. товаров.



ИНФОРМАЦИЯ
о выпуске акций акционерного общества открытого типа «Завод монтажных изделий»

Акционерное общество создано в июле 1993 г. и является правопреемником всех прав и обязанностей арендного предприятия «Приднепровский завод монтажных изделий».

АО находится по адресу: 320112, г. Днепропетровск, ул. Гаванская, 14.

Предметом деятельности акционерного общества является:
— выпуск товарной продукции;
— выпуск товаров народного потребления;
— оказание платных услуг предприятиям, организациям и населению;
— реализация продукции собственного изготовления;
— осуществление различной коммерческой и посреднической деятельности, в том числе торгово-закупочной;
— ведение капитального строительства;
— разработка, проектирование и внедрение программных систем для ЭВМ;
— осуществление маркетинговых услуг;
— осуществление в установленном порядке внешнеэкономической деятельности.

Учредителями (акционерами) АО являются граждане Украины, ранее являвшиеся членами организации арендаторов.

С целью формирования Уставного фонда созданного акционерного общества осуществляется настоящий выпуск простых именных акций. Привилегированные акции и акции на предъявителя, а также акции различных серий не выпускаются.

Предыдущих эмиссий акций АО не проводилось.

На весь Уставный фонд АО «Завод монтажных изделий», в размере 70 000 000 (семьдесят миллионов) карбованцев выпускаются 70000 (семьдесят тысяч) простых именных акций номинальной стоимостью 1000 (одна тысяча) карбованцев.

Уставной фонд формируется (оплачен) за счет выкупленного учредителями у государства имущества целостного имущественного комплекса арендного предприятия «Завод монтажных изделий», а также собственного имущества арендного предприятия «Приднепровский завод монтажных изделий». Подписка (уточнение списков учредителей, величины их долевых вкладов в долевом фонде и сумм, дополнительно вносимых учредителями) на акции проводится с 20.10.93 г. по 27.10.93 г.

Подписка среди лиц, не являющихся учредителями и среди юридических лиц, не проводится. Недостижение суммы эмиссии не предусмотрено.

Органами управления АО являются общее собрание акционеров, Совет предприятия и дирекция.

Дивиденды по выпускаемым акциям выплачиваются один раз в год в сроки и в размерах, определяемых решением годового собрания акционеров.

Акционеры вправе свободно распоряжаться принадлежащими им акциями. Передача сертификата от одного лица другому означает совершение сделки купли-продажи и переход права собственности на акции только в случае регистрации операции в установленном порядке.

При последующих выпусках ценных бумаг предприятия-учредители имеют первоочередное, а иные акционеры — преимущественное право на их приобретение.

Фірма «ПАЛАДА»
реалізує

1. Водолазні костюми та устаткування для підводних робіт відомої французької компанії «COMEX PRO».
2. Одяг з ангори фірми «Шелтон», Корея, США.
3. Вироби біжутерії, Корея.
4. Чай індійський зі складу в Києві.
Телефони в Києві: (044) 296-12-06, 295-34-59.

Арбітражним судом Рівненської області порушено справу № 7/2-Н від 9 липня 1993 року про банкрутство кооперативу «Реванш» (юридична адреса: м. Рівне, вул. Кременецька, 27; банківські реквізити: розрахунковий рахунок № 46114 в Рівненському філіалі кооперативного банку «Восток»).
Арбітражний суд приймає заяви кредиторів протягом місяця з дня опублікування даного оголошення за адресою: 266023, м. Рівне, вул. Віденська, 10.

Підприємство реалізує:

1. Автомобілі ЗІЛ, ГАЗ, УАЗ;
2. Автокрани на базі автомобіля КрАЗ вантажопідйомністю 10 і 20 тонн;
3. Автокрани на базі ЗІЛ вантажопідйомністю 6,3 тонни;
4. Дизельні електростанції потужністю від 8 до 2500 КВт;

Провадимо термінові платежі в Росію за курсом нижче від банківського.
Телефон/факс у Полтаві: (05322) 4-21-33.

ДНЕПРОСЕЛЬХОЗТЕХНИКА ПРЕДЛАГАЕТ:

Подсолнечное масло.
Тракторы, КРАЗы (возможен бартер).
Тел.: (0562) 42-66-42, 42-33-31

Организация закупит товары народного потребления оптом по безналичному расчету для реализации в России.
Окажет услуги по оплате ваших счетов в России.
Тел. в Москве — (095) 344-77-58.
Тел. в Украине — (06262) 3-82-33, 2-81-78.

Жарт номера



Якщо у ногах нема правди, то це ще не означає, що все слід ставити з ніг на голову.

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.
Мал. Сергія ФЕДЬКА.

Історичне

ХТО ВИНЕН?

Ми залізли по саму шию в... ситуацію. Чому? Хто винен? З чого почалося?

Рухаємося у глиб років. Миготять демократи, комуністи, соціал-демократи, революційні демократи, народники, декабристи... Стоп! Де-каб-ристи. Це ж бо вони розбудили Герцена!

Що ви робите, коли вас розбудять? Звичайно, ідете на роботу. Чи похмеляєтеся. Або і перше і друге одночасно. Герцен не працював і зранку не пив. Дворянин. Та щось-таки робити треба. Бо інтелект. Могутній. От він і розгорнув революційну агітацію. Тобто почав будити інших. Добудився до того, що розбудив більшовика.

Майже в кожному з нас дрімає більшовик. Або спить. До певного часу. Розбудили: і пішло, і поїхало... Більше взяти, менше віддати. А як же меншовики. Більшовики надали меншовикам можливості втілити в життя свої ідеї. Навіть виділили для експерименту вільні економічні зони. Цілий архіпелаг.

Але часи мінялися. Почалася мімікрія, пристосування до обставин. Більшовик тепер може назватися соціалістом чи демократом, правим чи лівим, народним чи трудовим, фондом чи малим підприємством, але суть одна — більше урвати. Для себе. Від інших.

— Хлопці-декабристи, так вас і отак! Для чого ви розбудили Герцена?!

Декабристи розводять руками:

— Цей байстрюк нас не зрозумів. Спросоння та ще й з похмілля.

От бачите, як буває, коли людина не виспиться, або не похмелиться. В результаті, як сказав один нардеп, багаті — багатіють, бідні — біднiють. І бідних стає дедалі більше.

— Так що ж робити, панове декабристи? Приспати більшовика чи знову когось розбудити?

— Щоб приспати, треба розбудити. Людину. Меншовика. Тобто, так, щоб собі — менше, державі — більше.

Може, спробуємо?

Анатолій ДЯДЮН.

Київська область.

Бізнес по-нашому

Не хочеш — не бери

— Привіт, Петровичу! Як ся маєш? — телефонна трубка аж тремтіла в руках директора акціонерного товариства «Золоте колесо» Сироніжки. Аби не оглохнути, на метр відсунув від вуха. Бас однокашника, президента концерну «Вася і К°» Бавикіна, лунав у кабінеті, мов ієрихонська труба.

— Мабуть, у своєму керівному кріслі закис. Далі собачої будки на прохідній нічого не бачиш. Які масштаби, перспективи! Казка. Кидай завод і дуй до нас. Будеш моїм дев'ятим заступником із зв'язків з громадськістю. Домовились?

— Ні, — відрубав Сироніжка.

— То й дурень. Вибач на слові. Останній раз пропоную. Щоб потім не скиглив... А дзвоню, Петровичу, бо тре колеса. Ти ж знаєш, ми тут дещо клепаємо-складаємо. Колеса з твого шинного нам саме враз. Поперва знадобиться штук п'ятсот. А далі видно буде.

Директор акціонерного товариства «Золоте колесо» весело затарабанив пальцями по столу.

— Треба то й треба.

— І в що це виллється, Петровичу?

— Та недорого, — Сироніжка глянув на стелю, хитро прискалив око і назвав ціну.

— Ти-ти з глузду з'їхав, — у Бавикіна враз пересохло у горлі. — за такі гроші можна тисячу коліс купити. І де ти таку ціну взяв?

— Де, де! Договірна. Моє діло сказати, а ти думай.

— Стривай! — заволав президент концерну. — Три шкури дереш з друга. Бог з тобою — візьмемо. Просто дітися нікуди. А то б ...

Сироніжка гопаком зустрів свого головбуха.

— Маріє Іванівно, хутко нараховуйте зарплату. Гроші будуть, — витер спітніле чоло. — Тільки-но вигідно спихнув партію коліс.

Тим часом Бавикін на калькуляторі підрахував нову вартість візків, що випускав його концерн «Вася і К°». Важкі роздуми перервав писк телефона на його столі.

— Добридень, Назаре Сергійовичу! Не взнаєш? Кулішенко з агрегатного. Є ідея скооперуватися. Ви нам свої візки. Ми ставимо на них моторчики і виходять мотоблоки вищого класу. Наші двигуни надійні і дешеві. Ваші візки місткі. Від покупців відбою не буде.

Від почутої цифри з кількома нулями у директора агрегатного заводу запаморочилося в голові.

— Вони що — золоті?

— Залізні, — спокійно відповідав Бавикін. — Просто ціна договірна. Ми комплектувальні за такими ж одержуємо. Так що вибач, старий. Дешевше не можу.

— Гаразд. Умовив, — Кулішенко кинув трубку на важіль. Насупив брови. Викликав менеджерів, брокерів, дилерів. Хотів наказати секретарці, щоб ні з ким не з'єднувала, як противно задзижчав селектор.

— Іване Кузьмичу, вас тут питає Сироніжка із «Золотого колеса».

— Радий чути, Петровичу. Чим зобов'язаний?

— Дрібничкою. Яйця виїденого не варта. Тут мої роботяги-акціонери за горло взяли: подавай у цих механізацію й край. Важко, бачте, їм на горбі колеса тягати. А я чув, ви мотоблоки налагодили. Продайте хоча б один!

— Про що мова, — Іван Кузьмич глянув на стелю, хитро прискалив око. — Женіть...

Від загаданої суми в Сироніжки запалали вуха.

— Та це ж місячна зарплата нашого акціонерного товариства!·Побійся бога.

— Ти мене богом не лякай. Ціна договірна. Не хочеш — не бери.

— Дітися нікуди. Доведеться взяти, — ледь не зомлів Сироніжка. Відразу викликав головбуха.

— Маріє Іванівно, платню не нараховуйте. Гроші на мотоблок потрібні.

Володимир СУБОТА.

Харків.

Побутове

КОМУНІКАБЕЛЬНІСТЬ

Що було раніше, згадую з гіркою посмішкою. Куток, де я мешкав, був дійсно маленькою і тісною кімнатою у комунальній квартирі.

Людей — наче насіння в гарбузі. Бувало, на спільній кухні такий гармидер піднімався! Але коли з'являвся я — все стихало. Бо мене сусіди ох як шанували! А я їх — теж...

Ну, бувало, що до мене друзі-подружки нагрянуть. Не без цього. Магнітофончик увімкнемо, так щоб ледь-ледь чути було... як Петро з Богданом про футбол-хокей сперечаються. Ох, красиво сидимо, але о шостій годині вже ніякого тобі гамору, бо на роботу (ох, спати б!) вранці час.

А прийдеш додому пізно вночі, впадеш від популярного наркозу на простирадло і відключишся... і тільки вранці починаєш метикувати, що білизну, на якій провів ніч, сусідка для прання замочила.

Славні сусіди в мене були, вони й моє чергування між собою розділили. І хоча я силонькою розбещений, але якщо для них праця — це свято, то навіщо людям це свято псувати?

Але щоб зовсім нічого не робити — ні, я так не зміг би! Якось сусідці двері пофарбував. Усю ніч натхненно творив. А потім як глянув — жахнувся: як це я так неохайно: весь свій новий костюм гуталіном забруднив.

Ні, в мене сусіди чудові. Були. Я їх всіх оточував увагою, а одну ледь не покохав. Віру, що українські борщі варила. А їй, для натяку, в ці борщі по дві пачки солі підсипав, а її другу, бідоласі, підкову прибив. На щастя. До холодильника. Віра, мабуть, мого натяку не зрозуміла, бо аж в Магадан залетіла. Їй там окремо житло пообіцяли. В наметі. А сусіда від щастя на другу половину кулі занесло.

І лише бабуля, світлої душі людина, десь поруч оселилась. На приватній квартирі. Бабуля ця (88 рочків) ніколи мені світло в душовій не вимикала, не то що я їй... ех, бісова економія!

Тепер одні згадки від моїх сусідів залишились та п'ятикімнатна окрема квартира.

Анатолій МАШИР.

Епістолярії

Пане полковнику, мій синьоносий

Шановне радіо! Пише вам полковник у відставці, котрий усе своє життя був вашим вірним і вдячним слухачем. Особливо тішать мене музика та пісні, а найбільше наші солов'їні українські. Дякуючи волі та незалежності, нині залунали по радіо і пісні про нас, українських військовиків. Які ж прекрасні вони і словами, і мелодіями. А одну — «Я козачка твоя, я дружина твоя — пане полковнику мій...» — не можу сприймати без слів зворушення та вдячності. І все ж, хоч я й трохи недочуваю (фахова вада старого артилериста), спромігся розібрати глузливе й недоречне: «Пане полковнику, мій синьоносий».

Шановне радіо! Шановний авторе тексту! Перш ніж покласти у діжку меду ложку дьогтю, подумали б, чи варто це, чи справедливо? Чи не соромно за оті недолугі натяки стосовно нас, ветеранів війська, вищого офіцерського складу? Чи доречно взагалі використовувати колір носів для ганебних та недолугих дотепів? Та чи відомо вам, що наші славетні командувачі годинами, а коли днями й ночами довгі роки схилялися над штабними картами, гранично напружуючи розумову діяльність? Від отого усього кров тривалий час припливає до голів, що призводить до перебудови кровоносних судин, як довела військова медицина, ближче до шкіри обличчя. І найбільше, це, звичайно, стосується носа, який, так би мовити, завжди найближчий до переднього краю.

Отож, шановне радо, було б дуже гарно і справедливо, коли б у славетній пісні капосна фраза зазвучала, скажімо, так: «Пане полковнику, мій синьоокий» (А й справді — красиво звучить!). На тому й закінчую. Пробачайте, коли що не так. Наперед щиро вдячний. Ваш постійний і вірний друг.



Юрій БОЛЬШАК.
Мал. Юрія ГОЛОВЧЕНКА.

Голос України

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

◆ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◆ Рукописів не повертаємо.
◆ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

◆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311246.

Газету набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».